

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Joanna Sobczak

Protokolant: sekr. sąd. Monika Kowalczyk

w obecności Prokuratora: -----

po rozpoznaniu dnia 1 lipca 2021 r., 16 września 2021 r., 22 września 2021 r. i 8 listopada 2021 r. sprawy karnej

D. B. (1) – s. A. i J. z domu F., urodz. (...) w Ś., obywatelstwa polskiego, PESEL (...), niekaranego

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 2 lutego 2021 roku w G. przy ulicy (...) naruszył nietykalność cielesną A. W. w ten sposób, że ugryzł ją w wewnętrzną część przedramienia ręki prawej powodując obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego bez przerwania ciągłości skóry;

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk

2. W dniu 3 lutego 2021 roku w G. przy ulicy (...) na terenie parkingu należącego do sklepu (...) kierował wobec A. W. groźby pozbawienia życia a następnie w celu wzbudzenia w wymienionej poczucia zagrożenia gwałtownie przejechał prowadzonym przez siebie pojazdem w bezpośrednim pobliżu zmuszając pokrzywdzoną do gwałtownego odskoczenia, czym wzbudził w niej realną obawę, że groźby zostaną spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

o r z e k a:

1. Oskarżonego D. B. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia to jest przestępstwa z art. 217 § 1 kk i za to na podstawie art. 217 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

2. Oskarżonego D. B. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia to jest przestępstwa z art. 190 § 1 kk i za to na podstawie art. 190 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

3. Na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar jednostkowych ograniczenia wolności orzeczonych wobec oskarżonego w punkcie 1 i 2 wyroku orzeka karę łączną 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

4. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Rady Prawnego K. J. kwotę 588 (pięćset osiemdziesiąt osiem) złotych plus Vat tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej z urzędu;

5. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 913,24 zł (dziewięćset trzynaście złotych 24/100).

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 210/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. B. (1)	W dniu 2 lutego 2021 r. w G. przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną A. W. w ten sposób, że ugryzł ją w wewnętrzną część przedramienia ręki prawej	

		powodując obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego bez przzerwania ciągłości skóry.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
D. B. (1) i A. W. byli parą. Gdy w styczniu 2021 r. A. W. oświadczyła, że chce zakończyć ich znajomość D. B. (1) nie mógł się z tym pogodzić, zaczął ją nachodzić, dzwonić do niej, śledzić, wysyłać wulgarne smsy, w których jej groził, że ją zniszczy za to, że od niego odeszła, jeździł za nią samochodem i zajeżdżał jej drogę.	zeznania A. W.	k. 6, 120	
zeznania S. W.	k. 30v, odczytane k. 137v		
zeznania świadka J. S.	k. 18v, 136v		
zeznania świadka A. M.	k. 15v, 137		
wydruki wiadomości sms i zdjęć	k. 8 - 9, 11-12, 43-44		
2 lutego 2021 r. wieczorem matka A. W. poinformowała ją telefonicznie, że D. B. (1) od kilku godzin przebywa u nich na klatce schodowej. Około 19-stej S. W. wyszła po wracającą do domu córkę na parking. Na klatce schodowej podszedł do nich D. B. (1) domagając się od A. W. zwrotu pierścionka i krzycząc na	zeznania A. W.	k. 6, 119v	

nią, że ma do niego wrócić. A. W. oddała mu pierścionek. Gdy kobiety wchodziły do mieszkania D. B. (1) odepchnął S. W., a sam wszedł za A. W. do mieszkania i wyjął jej telefon z torebki. Gdy A. W. domagała się zwrotu telefonu, zaczął grozić, że jeżeli ma ona kogoś to zniszczy ją i tę drugą osobę.			
zeznania S. W.	k. 30v, odczytane k. 137v		
W trakcie szarpaniny o telefon D. B. (1) ugryzł A. W. w wewnętrzną część przedramienia prawej ręki. Na skórze pozostały widoczne ślady ugryzienia. D. B. (1) ostatecznie oddał telefon S. W. i uciekł z mieszkania.	wyjaśnienia D. B. (1)	k. 35, częściowo k. 63, 118v	
zeznania A. W.	k. 6, 119v		
zeznania S. W.	k. 30v, odczytane k. 137v		
W wyniku zdarzenia A. W. doznała obrażeń ciała w postaci podbiegnięcia krwawego bez przerwania ciągłości skóry na wewnętrznej części przedramienia ręki prawej, co naruszyło jej nietykalność cielesną i nie stanowiło narażenia jej na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia ani skutku opisanego w art. 156§1, w art. 157§1 ani w art. 157 §2 kk.	zeznania A. W.	k. 6, 119v, 136v	

opinia sądowo- lekarska	k. 50		
1.1.2.	D. B. (1)	W dniu 3 lutego 2021 r. w G. przy ul. (...) na terenie parkingu należącego do sklepu (...) kierował wobec A. W. groźby pozbawienia życia, a następnie w celu wzbudzenia w wymienionej poczucia zagrożenia gwałtownie przejechał prowadzonym przez siebie pojazdem w bezpośrednim pobliżu zmuszając pokrzywdzoną do gwałtownego odskoczenia, czym wzbudził w niej realną obawę, że groźby zostaną spełnione.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
3 lutego 2021 r. D. B. (1) przebywał pod domem A. W.. Pisał do niej wiadomości sms i dzwonił. Kobieta nie odbierała. (...) -ej A. W. wyjechała z domu. Widziała, że D. B. (1) jedzie za nią. Po drodze zabrała koleżankę A. M.. Kobiety zaparkowały na parkingu sklepu (...) przy ul. (...) w pobliżu komendy policji licząc, że to odstraszy mężczyznę.	zeznania A. W.	k. 6, 119, 120v	
zeznania A. M.	k. 15v, 137		
W tym czasie na parking podjechał D. B. (1), który zaczął się awanturować. Krzyczał do A. W. m.in.	wyjaśnienia D. B. (1)	k. 35, 118v	

<p>że bez niego jest ona nikim, że nic nie osiągnie jeżeli do niego nie wróci, szarpał kobietę , groził jej słowami; "(...) jeśli do mnie nie wrócisz lub poznasz kogoś innego. (...)". Następnie D. B. (1) wyszarpał A. W. telefon z torebki i chciał odjechać. A. W. bała się mężczyzny i wypowiedanych przez niego grózb. Płakała i krzyczała za nim, żeby oddał jej telefon. Wówczas R. S. (1), który w tym czasie również przebywał na parkingu i widział całe zdarzenie próbował go zatrzymać. Ostatecznie D. B. (1) oddał telefon A. W. mówiąc do niej "tak to się nie skończy".</p>			
<p>zeznania A. W.</p>	<p>k. 6, 119, 120v</p>		
<p>zeznania A. M.</p>	<p>k. 15v, 137</p>		
<p>zeznania R. S. (1)</p>	<p>k. 21v- 22, 136v - 137</p>		
<p>zeznania S. W.</p>	<p>k. 30, odczytane k. 137v</p>		
<p>zeznania J. S.</p>	<p>k. 18v, 136v</p>		
<p>A. W. i A. M. wsiadły do samochodu , A. M. zadzwoniła na policję. W tym czasie D. B. (1) stał tym samochodzie i krzyczał odgrażając się A. W.. W końcu wsiadł do swojego samochodu, podjechał równorzędnie do jej samochodu i odgrażał się, że ją zniszczy, że nikt mu nic nie zrobi i że</p>	<p>wyjaśnienia D. B. (1)</p>	<p>k. 35, 118v</p>	

nie boi się policji, po czym odjechał.			
zeznania A. W.	k. 6, 119		
zeznania R. S. (1)	k. 21v- 22, 136v - 137		
zeznania A. M.	k. 15v, 137		
Kobiety były przekonane, że D. B. (1) odpuścił i faktycznie oddalił się z parkingu. Postanowiły wysiąść z samochodu. Gdy wysiadły do A. W. podszedł R. S. (1), aby przekazać jej swój nr telefonu. W tym momencie D. B. (1) wyjechał gwałtownie zza rogu budynku i z dużą prędkością zaczął jechać w kierunku A. W.. A. M. krzyknęła do koleżanki, żeby uważała bo "on jedzie". R. S. (1) zdążył odskoczyć, a D. B. (1) zatrzymał się z piskiem opon tuż przy A. W.. Wówczas nadjechał radiowóz policyjny. D. B. (1) widząc pojazd odjechał z parkingu.	zeznania A. W.	k. 119-119v	
zeznania R. S. (1)	k. 21v- 22, 136v - 137		
zeznania A. M.	k. 15v, 137		
Funkcjonariusze policji pojechali za nim i zatrzymali go. Gdy wrócili z nim na parking twierdził on, że A. W. jest "(...)" i wymyśla sobie, nie chciał wsiąść do radiowozu, śmiał się mówiąc, że i tak nikt mu nic nie zrobi.	zeznania A. W.	k. 6,119v	

Policjanci dopytywali się A. W. czy boi się D. B. (1). Kobieta potwierdziła.			
D. B. (1) nie był dotychczas karany sądownie	informacja o karalności	k. 78	
D. B. (1) jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem pojazdów samochodowych, prowadzi własną działalność gospodarczą.	dane oskarżonego	k. 27-27v	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	D. B. (1)	punkt 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
D. B. (1) ugryzł A. W. w rękę ponieważ miała go ona dusić.	wyjaśnienia D. B. (1)	k. 63, 118v	
1.2.2.	D. B. (1)	punkt 2 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Do zdarzenia opisanego w punkcie drugim aktu oskarżenia nie doszło,	wyjaśnienia D. B. (1)	k. 27-27a, 118v	

<p>D. B. (1) przypadkowo znalazł się w pobliżu parkingu Biedronki na ul. (...) w G., podjechał do pokrzywdzonej ponieważ chciał jedynie porozmawiać i wyjaśnić sytuację, a zachowanie A. W. było tylko "pod publiczkę".</p>			
<p>1. Ocena DOWOdów</p>			
<p>0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>wyjaśnienia D. B. (1)</p>	<p>Sąd przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego tylko w takim zakresie, w jakim pokrywały się one z uznanymi za wiarygodne zeznaniami A. W., A. M., J. S., R. S. (2) i S. W..</p> <p>Sąd dostrzegł przy tym, iż w swych wyjaśnieniach oskarżony dążył do minimalizowania swojej winy, usprawiedliwiając się tym, że chciał jedynie porozmawiać z pokrzywdzoną i wyjaśnić sytuację między nimi. Jednak w tym zakresie jego wyjaśnienia nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.</p>	
<p>zeznania A. W.</p>	<p>Zeznania A. W. stanowiły główny dowód stanowiący</p>		

	<p>podstawę ustaleń faktycznych sądu. W ocenie sądu jej zeznania jawiły się jako jasne, kategoryczne, konsekwentne, a nadto korespondowały z materiałem dowodowym uznanym przez sąd za wiarygodny w postaci zeznań A. M., J. S., R. S. (2), S. W. i opinii biegłego lekarza.</p> <p>Zdaniem sądu A. W. relacjonowała zdarzenia w sposób odpowiadający rzeczywistości, nie dążąc do nadmiernego obciążenia oskarżonego.</p> <p>Sąd miał również okazję obserwować reakcję świadka na rozprawie i nie budziło wątpliwości sądu, że zdarzenia z udziałem oskarżonego wiązały się z traumatycznymi przeżyciami dla pokrzywdzonej, która odczuwała realny strach przed spotkaniem go na sali rozpraw w czasie, gdy nie doszło jeszcze do jej pogodzenia się z oskarżonym.</p>	
zeznania A. M.	Zeznania A. M. sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, bowiem co do przebiegu zdarzenia na parkingu sklepu (...) przy ul. (...) w G. korespondowały zarówno z zeznaniami pokrzywdzonej jak i z zeznaniami R. S. (2).	
zeznania S. W.	Zeznania świadka S. W. jawiły się jako jasne,	

	<p>logiczne i korespondujące z zeznaniami pokrzywdzonej, J. S. i A. M.. Świadek bała się o córkę, jej relacja potwierdza, że w czasie gdy oskarżony dopuszczał się wobec pokrzywdzonej zachowań opisanych w akcie oskarżenia A. W. autentycznie bała się go i obawiała się spełnienia wypowiedzianych przez niego grózb.</p>	
<p>zeznania J. S.</p>	<p>Zeznania świadka były jasne, konsekwentne, wewnętrznie niesprzeczne, spójne z relacją pokrzywdzonej oraz świadków A. M. i S. W.. J. S. jasno wskazała, że nie była bezpośrednim świadkiem zdarzeń z udziałem oskarżonego i A. W., a wiedzę o tych zdarzeniach miała z relacji pokrzywdzonej, która się jej zwierzała.</p> <p>Jednocześnie sąd zważył, iż świadek zrelacjonowała te zdarzenia co do zasady zbieżnie z zeznaniami pokrzywdzonej, co z kolei utwierdzało sąd w przekonaniu o prawdziwości depozycji A. W., prowadząc do wniosku, iż zachowania oskarżonego relacjonowała w sposób tożsamy zarówno organom ścigania, jak i swoim koleżankom.</p>	
<p>wydruki wiadomości sms i zdjęć</p>	<p>Dowody nie budzące wątpliwości co do swojej prawdziwości, ich</p>	

	autentyczność nie była kwestionowana przez oskarżonego.		
1.1.2	zeznania R. S. (1)	Sąd nie znalazł powodów aby kwestionować zeznania tego świadka. Jest on osobą obcą zarówno dla pokrzywdzonej jak i oskarżonego. Był przypadkowym świadkiem zdarzenia z udziałem oskarżonego na parkingu przy ul. (...). Jego zeznania korespondowały z zeznaniami pokrzywdzonej oraz świadka A. M..	
informacja o karalności	Dokument urzędowy, którego autentyczność, jak i prawdziwość nie były kwestionowane przez żadną ze stron.		
dane oskarżonego	Informacje uzyskane od oskarżonego, brak było podstaw aby je kwestionować.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia D. B. (1)	Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie tego, że powodem ugryzienia w rękę A. W. było rzekome	

		duszenie jego przez pokrzywdzoną nie znalazły potwierdzenia w żadnym z przeprowadzonych dowodów i w ocenie sądu stanowiły wyłącznie przyjętą przez niego linię obrony.	
1.2.2	wyjaśnienia D. B. (1)	Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie tego, że przypadkowo znalazł się w pobliżu parkingu Biedronki na ul. (...) w G., podjechał do pokrzywdzonej ponieważ chciał jedynie porozmawiać i wyjaśnić sytuację, a zachowanie A. W. było tylko "pod publiczkę" nie znalazły potwierdzenia w żadnym z przeprowadzonych dowodów i w ocenie sądu stanowiły wyłącznie przyjętą przez niego linię obrony.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	punkt 1 wyroku	D. B. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czyn z art. 217 § 1 kk polega na naruszeniu nietykalności cielesnej			

człowieka. Chodzi tu o wszelkiego rodzaju czynności oddziałujące na ciało drugiej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Naruszenie nietykalności cielesnej musi mieć wymiar fizyczny.

Oskarżony w dniu 2 lutego 2021 r. w G. przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną A. W. ponieważ ugryzł ją w wewnętrzną część przedramienia ręki prawej powodując obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego bez przerwania ciągłości skóry.

#

3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem

punkt 2 aktu oskarżenia

D. B. (1)

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Czyn z art. 190§1 kk penalizuje zachowanie polegające na groźeniu innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej. Groźba musi oddziaływać na psychikę zagrożonego w taki sposób, aby mógł on obawiać się, że groźba będzie spełniona. Przedmiotem ochrony jest tu wolność człowieka rozumiana jako wolność od strachu, obawy przed

popelnieniem przestępstwa na szkodę zagrożonego lub jego najbliższych. Forma groźby nie ma znaczenia. Groźba może być wyraźna lub dorozumiana. Grozić można słowem, gestem lub innym zachowaniem się, które w zamiarze grożącego ma być zrozumiane jako groźba popelnienia przestępstwa i w rzeczywistości może być tak zrozumiana

D. B. (1) dopuścił się przestępstwa z art. 190§1 kk ponieważ w dniu 3 lutego 2021 r. w G. przy ul. (...) na terenie parkingu należącego do sklepu (...) groził A. W. pozbawieniem życia , a następnie w celu wzbudzenia w niej poczucia zagrożenia gwałtownie przejechał prowadzonym przez siebie pojazdem w jej bezpośrednim pobliżu zmuszając pokrzywdzoną do gwałtownego odskoczenia. Swoim zachowaniem niewątpliwie wzbudził w pokrzywdzonej realną obawę, że jego groźby zostaną spełnione.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. B. (1)	punkt 1 wyroku	punkt 1 wyroku	Przestępstwo z art. 217 § 1 kk zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do roku.

Sąd jako okoliczności łagodzące potraktował, to, że:

-oskarżony jest osobą niekaraną;

- oskarżony pogodził się z pokrzywdzoną, która mu wybaczyła i obecnie ponownie są ze sobą w związku;

Z kolei jako okoliczności obciążające sąd potraktował:

- drastyczny sposób działania oskarżonego;

- znaczny stopień agresji w stosunku do pokrzywdzonej;

- motywację oskarżonego, tj. to, że działał on z niskich pobudek, ugryzł pokrzywdzoną żeby uniemożliwić jej odzyskanie telefonu, który wcześniej jej zabrał aby skontrolować z kim utrzymuje kontakty;

- bezwzględny sposób działania oskarżonego, który nie wahał się naruszyć nietykalność cielesnej pokrzywdzonej pomimo obecności jej matki;

- okoliczności towarzyszące popełnieniu tego czynu tj. to że oskarżony czyhał wcześniej na pokrzywdzoną na klatce schodowej, wepchnął ją do mieszkania, siłą zabrał jej z torebki telefon.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył D. B. (2) karę 2 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie . Zdaniem Sądu tak ukształtowana kara odpowiada wysokiemu stopniowi winy oskarżonego i niewątpliwie wysokiemu stopniowi szkodliwości społecznej przypisanego mu czynu, jak również uwzględnia potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, co także stanowi cel kary i wprowadza przekonanie o jej nieuchronności.

Brak poszanowania dla porządku prawnego, którym wykazał się oskarżony, świadczy o niezrozumieniu norm społecznych i prawnych, a nawet swojego rodzaju niedojrzałości społecznej. Sąd stanął na stanowisku, że wobec takich właśnie sprawców adekwatną dolegliwością będzie konieczność wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne. Oskarżony jest osobą młodą, zdrową, nie ma nikogo na utrzymaniu, powinien zatem podołać temu

			obowiązkowi i pogodzić go z pracą zarobkową.
D. B. (1)	punkt 2 wyroku	punkt 2 wyroku	<p>Przestępstwo z art. 190 § 1 kk zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat dwóch.</p> <p>Sąd jako okoliczności łagodzące potraktował, to, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> -oskarżony jest osobą niekaraną; - oskarżony pogodził się z pokrzywdzoną, która mu wybaczyła i obecnie ponownie są ze sobą w związku; <p>Z kolei jako okoliczności obciążające sąd potraktował:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bezwzględny sposób działania oskarżonego, który nie wahał się grozić pokrzywdzonej w obecności innych osób; - oskarżony przejeżdżając samochodem tuż przy pokrzywdzonej narażał też inne osoby, które znajdowały się bezpośrednio w jej pobliżu; - motywację oskarżonego, tj. to, że działał on z niskich pobudek, kierowała nim wyłącznie zazdrość i chęć zemsty na wówczas byłej dziewczynie za to, że od niego odeszła; - znaczny stopień agresji w stosunku do pokrzywdzonej;

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył D. B. (2) karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Oskarżony dopuszczając się przypisanego mu czynu wykazał się brakiem poszanowania dla porządku prawnego, który świadczy o niezrozumieniu przez niego norm społecznych i prawnych, a nawet swojego rodzaju niedojrzałości społecznej. Sąd stanął na stanowisku, że wobec takich właśnie młodych sprawców adekwatną dolegliwością będzie konieczność wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne. Oskarżony jest osobą zdrową, nie ma nikogo na utrzymaniu więc powinien podołać temu obowiązkowi i pogodzić go z pracą zarobkową.

Zdaniem Sądu tak ukształtowana kara odpowiada wysokiemu stopniowi winy oskarżonego, wysokiemu stopniowi szkodliwości społecznej przypisanego mu czynu, jak również uwzględnia potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, co także stanowi cel kary i

			wprowadza przekonanie o jej nieuchronności.
D. B. (1)	punkt 3 wyroku	punkt 1 i 2 wyroku	<p>Mając na uwadze przesłanki, jakimi należy kierować się przy wymiarze kary łącznej, na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk w miejsce jednostkowych kar ograniczenia wolności orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.</p> <p>Wymierzając karę łączną Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji mając na uwadze dość bliską odległość czasową między czynami oraz to, że są to przestępstwa podobne ponieważ do popełnienia czynu z art. 217§1 kk doszło z zastosowaniem przemocy, natomiast popełniając przestępstwo z art. 190§1kkoskarżony groził pokrzywdzonej użyciem przemocy.</p> <p>Kara łączna orzeczona w takim wymiarze powinna spełnić swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także spełnić potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>

<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Z uwagi na przytoczone powyżej ustawowe zagrożenie czynów przypisanych D. B. (1) oraz okoliczności jakie nastąpiły już po popełnieniu przestępstw (tj. pojednanie się oskarżonego z pokrzywdzoną, jak również to, że obecnie ponownie tworzą oni związek), sąd rozważał zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, określonej w art. 66 kk i art. 67 kk.</p>			

Ostatecznie sąd stanął jednak na stanowisku, że w stosunku do oskarżonego brak było podstaw do zastosowania warunkowego umorzenia postępowania. Co prawda okoliczności popełnienia przypisanych mu czynów nie budzą wątpliwości, co do zasady przyznał się on też do winy, nie mniej jednak stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów (w tym okoliczności ich popełniania, zamiar i motywacja oskarżonego) jest w ocenie sądu bardzo wysoki. Do tego analiza wyjaśnień oskarżonego prowadzi do wniosku, że w żadnym momencie nie wyraził on skruchy czy refleksji nad swoim postępowaniem twierdząc jedynie, że jego zachowanie to skutek tego, że pokrzywdzona "była pod wpływem złych ludzi".

Z uwagi na wysoki stopień winy oskarżonego i wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów tym bardziej brak było w ocenie sądu podstaw do umorzenia postępowania karnego z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynów przypisanych oskarżonemu - o co wnosił obrońca.

7. *Koszty procesu*

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
punkt 4 wyroku	Sąd na podstawie art. 626 § 2 kpk oraz § 4 ust. 1, § 4 ust. 3, § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2019 r. poz. 68) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego K. J. kwotę 588 zł plus VAT tytułem występowania w sprawie w charakterze pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej.	
punkt 5 wyroku	Sąd na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 i ust 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 z 1983r. poz. 223 z późn. zm.) zasądził od oskarżonego D. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 120 zł, zaś na podstawie art. 627 kpk obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 913,21 zł uznając iż uzyskuje on dochody pozwalające na zapłatę należności sądowych.	
1.Podpis		